

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези X Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(18-19 жовтня 2024 р.)**

1 том

ОДЕСА 2024

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези X Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 18-19 жовтня 2024 р.). — Т.1. — Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2024. — 341 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Протокол № 4 від 31.10. 2024 р.

Рецензенти:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Білова Наталія Костянтинівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри музично-інструментальної підготовки Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції.

Технічний редактор Ганна РЕБРОВА

©Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського, 2024

розвиток танцювального мистецтва, що у будемо намагатись втілити в нашій композиції.

Література

Гутник І. (2019) М. Стилзація у професійному народному хореографічному мистецтві сучасності. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, №2, с. 356–360

Кривохижа А. (2006). *Гармонія танцю: навчально-методичний посібник з викладання курсу «Мистецтво балетмейстера» для хореографічних відділень педагогічних університетів*. Кіровоград: РВЦ КДПУ ім. Винниченка.

Максименко А. (2014) Хореографічна освіта в Китаї: традиції та сучасність. *Актуальні питання мистецької освіти та виховання*, № 1–2, с. 105–113.

Павлюк Т. (2020) Бальна хореографія у КНР як соціокультурна практика. *Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences*, № VIII (40). С. 15–19.

Сісі Я. (2018) Міфопоетична символіка лотоса в хореографічній культурі Китаю. *Танцювальні студії*. Вип. 2. С. 52–60.

Словник української мови: в 11 томах (1978). — Том 9 URL: <https://sum.in.ua/s/stylizacija>

Ткаченко І. (2023) Танцювальне мистецтво Китаю: історико-теоретичний екскурс. *Сучасна мистецька освіта: теоретико-практичний дискурс*. Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 269 – 295. URL: <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/319/8700/18167-1>

Чжан Гомін (2019). Традиції народного танцю в Китайській Народній Республіці. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, № 67. С. 82–86.

Чжан Юй. (2021) Методика засвоєння національних мистецьких традицій у процесі фахової підготовки майбутніх вчителів музики і хореографії : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. Суми.

Шип С. (2023) *Теорія художніх стилів: монографія*. Суми

Єлизавета НЕБЕЩУК,

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти;

Міжнародний гуманітарний університет

Науковий керівник: Тетяна КАПЛУН

кандидат мистецтвознавства, доцент

ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ БАЛАДИ

Балада (від іт. ballare – танцювати) – музичний та літературний жанр розповідного характеру; невеликий за розміром твір фольклорного походження на легендарну, фантастичну чи історичну тему.

Балада як жанр має стародавнє коріння, початок якого можна віднести до ранніх народних співів та віршів, які передавалися усно з покоління в

покоління. Первісно баладою називали танцювальну чи хороводну пісню, пізніше баладами стали називати невеликі віршовані твори з казково-фантастичним сюжетом.

Музична балада та літературна балада – це різні, але споріднені жанри, кожен із яких має свої особливості.

Музична балада – це музичний жанр, що зазвичай має повільний темп і емоційний зміст. Часто містить виразні приспіву, може виконуватися як соло, так і в ансамблі. Більшість найдавніших балад споріднені з колядками, веснянками, купальськими, побутовими й хороводними піснями і присвячені метаморфозі людини – перетворення її на рослини, тварин, птахів («Роса – дівчини сльоза», «Невістка стає тополею»).

Літературна балада – це поетичний жанр, який поєднує в собі елементи епосу та лірики. Літературні балади зазвичай мають римовану форму та розповідають історії, можуть охоплювати різноманітні теми – від фольклорних легенд до особистих переживань. Як літературний жанр балада виникла в середньовіччі на матеріалі усної народної творчості, що відображала давні вірування людини в надприродні сили, дивні перетворення тощо.

Обидва жанри можуть розповідати історії та виражати глибокі емоції. Музичні балади часто черпають натхнення з літературних балад, перетворюючи поетичні тексти на мелодії.

Основні риси балади

1) *Наративність та сюжетність*. Однією з ключових особливостей балади є наративність. Вона розповідає історії, часто зі складними сюжетами та персонажами. Балади можуть бути співані або написані у віршах, але завжди передають сюжетні події.

2) *Музичні аспекти балади*. Часто супроводжуються музикою, яка допомагає підкреслити емоційну силу тексту. Мелодії балад можуть бути м'якими і лагідними або динамічними та потужними, в залежності від того, яку емоцію хоче виразити автор.

3) *Емоційна насиченість*. Баладам притаманна висока емоційність. Зазвичай у творі виражаються глибокі почуття, такі як любов, втрата, туга, радість або ностальгія. Вони здатні створювати емоційний зв'язок зі слухачем або читачем, іноді залишаючи сильне враження.

4) *Варіативність тематики*. Тематика може бути дуже різноманітною. Від романтичних історій до балад про пригоди, війну чи соціальні питання, цей жанр має широкий спектр можливостей для виразу. Як правило, за сюжетом балади мають сумно-ефектну подію: вбивство, отруєння, помста. Балада не дає конкретних імен і обставин, для неї головне не подія, а почуття, які вона збуджує, змушуючи нас співпереживати трагічній долі тих, що постраждали безвинно.

Особливе місце в історії музичної балади має джазова балада, яка також передає глибокі почуття. Джазова балада виконується в повільному темпі, музиканти використовують динаміку та нюанси, щоб передати різні емоції. Балада може поєднувати елементи імпровізації, що є характерним для джазу,

з мелодійними лініями і гармоніями, які підкреслюють атмосферу твору. Музиканти імпровізують в межах мелодії, додаючи свої унікальні елементи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балада та її особливості. URL: <https://dovidka.biz.ua/osoblivosti-baladi-yak-zhanru/> (дата звернення 8.10.24).
2. Основні риси балади. URL: <https://travelinstyle.com.ua/scho-take-balada/> (дата звернення 8.10.24).

Руфіна ДОБРОВОЛЬСЬКА

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ МУЗИКОТЕРАПЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ В США

Кілька дослідницьких публікацій документують початок розвитку музичної терапії в Сполучених Штатах. Вони включають: обговорення практики музичної терапії в Америці дев'ятнадцятого століття [1, 3], біографічні нариси піонерів музичної терапії [2], практику в Нью-Йорку в тридцятих роках [4, 5], історичне формування Національної асоціації музичної терапії, перша журнальна література «Journal of Music Therapy» [9] і, що найбільше стосується цього розділу, повний огляд того, що призвело до формування освітніх і навчальних програм музичної терапії у п'ятдесяті роки XX століття [6].

Навчання музичній терапії розпочалося в Сполучених Штатах з окремих курсів, перші з яких були проведені у 1919 році в Колумбійському університеті та до 1926 року, коли перейшли у серію курсів. Розробка перших університетських програм розпочалася у штаті Мічиган 1944 року, у Тихоокеанському коледжі Каліфорнії 1947 року, у Канзаському університеті 1948 року та у коледжі Алверно, штат Вісконсін 1948 року, сприяли прийняттю навчальної програми НАМТ у 1952 році.

Музиканти Маргарет Андерсон, а потім Іза Мод Ільсен використовували музику для лікування канадських солдатів, котрі страждали на те, що ми сьогодні назвали б посттравматичним стресовим розладом, викладали початкову курсову роботу в 1919 році в Колумбійському університеті в Нью-Йорку. Ці курси, були зосереджені на розумінні психофізіологічних реакцій на музику, для того, щоб застосувати цю інформацію, при використанні впливу музики на пацієнтів лікарень.

Подальше навчання музикотерапії було розпочато в 1940-х роках, головним чином у відповідь на підготовку волонтерів для шпиталів, які використовували музику з ветеранами війни.

Ці освітні зусилля розвивалися через курси в коледжах, курси в лікарнях і курси під егідою відповідних музичних організацій.

Особливості підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в нових соціо-культурних умовах.....	129
Ван Цзі (Жуйке)	
Формування вокальної культури майбутніх учителів музики.....	133
Ходот А.	
Результати діагностики сформованості індивідуального сценічного іміджу школярів умовах навчання естрадного співу.....	137
Іригіна С., Шиліна А.	
Українська пісенна спадщина як засіб розвитку національної самосвідомості здобувачів вищої освіти.....	140
Дай Хуей, Кьон Н.	
Сутність поняття «різностильові вокальні навички».....	144
Барановський Ю.	
Поліхудожня обізнаність як основа майстерності майбутнього артиста оркестру.....	146
Чень Сяоюй, Кьон Н.	
Сутність і структура вокально-стильової майстерності майбутніх викладачів України й Китаю.....	148
Грабовська А.	
Особливості впливу національних меншин на хореографічне мистецтво Закарпаття та розвиток фольклору.....	149
Костенко Т.	
Система роботи з розвитку творчого потенціалу вихованців в дитячому хореографічному колективі.....	156
Кочиашвілі А.	
Музично-естетичний смак як важлива компонента у формуванні творчої особистості.....	163
Балакан Д.	
Значення мастерингу в музичному мистецтві.....	165
Лукасян Л.	
Особливості ритмічного устрою в жанрі босанова.....	167
Го Шижун, Ніколаї, Г.	
Стилізація як засіб сучасної інтерпретації традиційної китайської хореографії	168
Небещук Є.	
Жанрові особливості балади.....	171
Добровольська, Р.	
Ретроспективний аналіз музикотерапевтичної освіти в США.....	173
Dashkovskiy V.	
Concert and performing activity as a condition for self-expression of future piano teachers.....	176